

Tværtimod, man kan høre radio, man kan se tv, man kan læse aviser, og man kan modtage besøg fra familie osv., men besøget skal være overvåget. Men det, der er hovedideen i isolation, er, at man ikke må have nogen kontakt med de øvrige medfanger. Formålet med isolation er jo, at den tiltalte ikke skal have mulighed for at påvirke eventuelle medgerningsmænd, vidner eller andre, således at de eventuelt tilpasser deres forklaringer, afstår fra at vidne eller fjerner spor.

Vi har ingen bemærkninger til den foreslåede 4-ugers-regel og heller ikke til 8-ugers-reglen, og som hovedprincip kan vi godt acceptere, at isolationsfængsling normalt ikke må overskride en fastlagt grænse på et antal måneder, men vi finder, at den grænse på 3 måneder, som lovforslaget fastsætter, er for kort af hensyn til den meget begrænsede dispensationsmulighed, som lovforslaget lægger op til.

Vi ønsker i stedet at følge det store flertal i Strafferetsplejeudvalget, som foreslår, at den normale overgrænse fastsættes til 4 måneder med en meget begrænset dispensationsmulighed. Hvis man ønsker at fastholde en normal overgrænse på 3 måneder, bør adgangen til dispensation opnås i større omfang, end forslaget lægger op til.

I disse sager står vi over for to modstridende interesser. Der er hensynet til at give de tiltalte en så human behandling som muligt og hensynet til at kunne gennemføre en efterforskning, der medfører, at grove kriminelle kan stilles til regnskab for de forbrydelser, de har begået. Her er vores hovedsynspunkt, at hensynet til at få grove kriminelle dømt og straffet vejer tungt. Derfor ønsker vi at følge det store flertal i Strafferetsplejeudvalget og vælger en grænse på 4 måneder.

Forslaget om at give ekstra kompensation for varetægtsfængsling i isolation kan vi ikke støtte. Her lægges op til, at de, der har begået særlig grov kriminalitet, efterfølgende skal belønnes i form af en kortere straf. Vi siger nej.

Begrebet varetægtsfængsling under domsforhandlingen vil vi godt drøfte under udvalgsbehandling. Der er modstridende interesser, men umiddelbart er vi positive.

Vi er også optaget af vidnebeskyttelse, ligesom regeringen og andre. Vi kan derfor fuldt og helt støtte de positive tiltag, der er i forslaget. Vi støtter alle relevante forslag til at gøre vidnebeskyttelsen bedre, og derfor vil vi også fortsat arbejde for, at der ved meget alvorlig krimina-

litet bliver mulighed for at anvende de såkaldt anonyme vidner, selvfølgelig efter en dommerafgørelse.

Ligeledes kan vi støtte forslaget om, at retten kan bestemme, at en retssag i særlige tilfælde kan behandles uden for det sædvanlige tingsted eller den sædvanlige retskreds med det formål at sikre, at sagen bliver behandlet inden for en rimelig tid.

Og til slut kan jeg oplyse, at vi er enige i forslaget om, at vidnereglerne for præster bør være ens for alle trossamfund.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal i store træk henvise til den tale, som jeg holdt på SF's vegne, da vi førstebehandlede lovforslaget i foråret.

Vi havde dengang en rimelig grundig behandling af forslaget, og jeg udtrykte på SF's vegne tilfredshed med det delvise mål, vi har opnået, nemlig at få strammet betingelserne for isolation. Den variation, man har fundet, er stadig væk ikke tilfredsstillende men det er da i det mindste bedre end det oplæg, der kom fra Strafferetsplejeudvalget.

I løbet af sommeren har jeg fået stillet nogle spørgsmål via Retsudvalget til justitsministeren i et forsøg på at få præciseret, om vi ikke kan få nogle minimumskrav ind, der måtte være til personalekontakt, besøg, eneundervisning, arbejde og samtaler m.v. med sundhedspersonale og præster, og det er ikke mit indtryk, at svarene er tilfredsstillende.

I den forbindelse vil jeg godt pege på et høringssvar fra Foreningen af Fængselsinspektører Og Vicefængselsinspektører, der finder, at der i retsplejeloven bør indføres en pligt for Kriminalforsorgen til at være opmærksom på isolerede varetægtsarrestanter, der er ved at udvikle psykiske problemer, og i givet fald rette henvendelse til retten. Det ville være en naturlig ting, at man i lovforslaget fulgte en sådan anbefaling op.

Samtidig er det SF's ønske, at man i højere grad begynder at udvikle spørgsmålet om delvis isolation. Vi har fået en henvendelse fra Retspolitisk Forening, der peger på, at de muligheder stort set er uudnyttede. Det er SF's ønske, at delvis isolation skal udvikles til at blive et brugbart redskab, som domstolene skal »tvinges til« at inddrage.

Jeg ser derfor frem til den høring, som vi forhåbentlig får etableret i Retsudvalget, hvor jeg håber på at vi kan få hele det problemkompleks